

दानिएलचे पुस्तक - एकशे चौतीसावा भाग

भविष्यसूचक उलगडण: ११ सप्टेंबर, २००१ पासून अमेरिकेतील निकटवर्ती रविवार कायद्यापर्यंत

Jeff Pippenger

2024-03-13

११ सप्टेंबर २००१ पासून संयुक्त राज्यांमध्ये लवकरच येणाऱ्या रविवारीच्या कायद्यापर्यंत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याचा काळ हा तो भविष्यवाणीचा कालखंड आहे, ज्यामध्ये देवाच्या वचनातील प्रत्येक दृष्टान्त शेवटच्या दिवसांत पूर्ण होतो.

म्हणून त्यांना सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: मी ही म्हण बंद करीन, आणि ते इस्राएलमध्ये यापुढे तिचा म्हण म्हणून उपयोग करणार नाहीत; तर त्यांना असे सांग, दिवस जवळ आले आहेत, आणि प्रत्येक दर्शनाची पूर्तता होणार आहे. यहेज्केल 12:23.

त्या रेषेत तिसरा देवदूत पुन्हा येतो, आणि असे करताना, २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनापासून १८६३ च्या बंडापर्यंतच्या आगमनाद्वारे त्याचे प्रतिनिधित्व केले जाते. १८६३ चे बंड कादेश येथे प्राचीन इस्राएलच्या पहिल्या बंडाद्वारे दर्शविले गेले होते, आणि म्हणून लाल समुद्र ओलांडण्यापासून कादेश येथील पहिल्या बंडापर्यंतचा संपूर्ण इतिहास त्याद्वारे दर्शविला जातो. कादेश येथील पहिल्या बंडाने कादेश येथील दुसऱ्या बंडाचे प्रतीकरूप धारण केले होते, आणि त्यामुळे अहरोनाच्या मृत्यूपासून कादेश येथील दुसऱ्या बंडापर्यंतची रेषा शिक्कामोर्तबाच्या रेषेत पुन्हा पुनरावृत्त होते.

हे 1840 ते 1844 या काळातील मिलेराइट्सच्या इतिहासात पुनः घडते, ज्याचे प्रतिरूप ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यापासून क्रूसापर्यंत दिसते; आणि ज्याने क्रूसापासून स्तेफनाच्या दगडमारापर्यंतच्या इतिहासाचे देखील प्रतिनिधित्व केले. नियमावर नियम, प्राचीन संदेष्ट्यांपैकी प्रत्येकाने या कालखंडाविषयी ते ज्या दिवसांत जगले त्यापेक्षा अधिक बोलले.

“प्राचीन संदेष्ट्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या स्वतःच्या काळासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा अधिक आमच्यासाठी बोलले, म्हणून त्यांची संदेष्टागिरी आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांना दृष्टान्तरूपाने घडल्या; आणि ज्या आमच्यावर युगांचे शेवट आले आहेत, अशा आमच्या बोधाकरिता त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’ 1 Corinthians 10:11. ‘त्यांनी स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी त्या गोष्टींची सेवा केली, ज्या आता स्वर्गातून पाठविलेल्या पवित्र आत्म्याद्वारे तुम्हांला सुवार्ता सांगणाऱ्यांनी तुम्हांला कळविल्या आहेत; आणि या गोष्टींत डोकावून पाहण्याची देवदूतांनाही इच्छा आहे.’ 1 Peter 1:12....”

“या शेवटच्या पिढीसाठी बायबलने आपल्या खजिन्यांचा संचय करून त्यांना एकत्र बांधून ठेवले आहे. जुन्या कराराच्या इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार हे या शेवटच्या दिवसांत मंडळीमध्ये पुन्हा घडले आहेत आणि घडत आहेत.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

“शेवटची पिढी” ही पेत्राने उल्लेखिलेली निवडलेली पिढी आहे, म्हणजेच एक लाख चव्वेचाळीस हजार; आणि त्यांची निवड ११ सप्टेंबर २००१ पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत होते, त्या वेळी त्यांना मग ध्वजचिन्ह म्हणून उंचावले जाते. देवाच्या वचनातील “सर्व,” काही नव्हे, तर “सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार,” “शेवटच्या दिवसांतील” “मंडळीच्या” “शेवटच्या पिढीत” “पुन्हा घडत आहेत.” शिक्कामोर्तब करण्याच्या रेषेत, बायबलमधील सर्व पुस्तके एकत्र येतात आणि समाप्त होतात.

“प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात बायबलमधील सर्व पुस्तके एकत्र येतात आणि समाप्त होतात. येथे दानिएलच्या पुस्तकाची पूर्तता आहे. एक भविष्यवाणी आहे; दुसरे प्रकटीकरण आहे. जे पुस्तक मुद्रांकित करण्यात आले होते ते प्रकटीकरण नव्हते, तर दानिएलच्या भविष्यवाणीतील शेवटच्या दिवसांशी संबंधित तो भाग होता. देवदूताने

आज्ञा केली, 'पण तू, हे दानिएला, या वचनांना बंद कर आणि पुस्तकाला शेवटच्या काळापर्यंत मुद्रांकित कर.' दानिएल 12:4." प्रेषितांची कृत्ये, 585.

दानियेलाच्या भविष्यवाणीतील "शेवटच्या दिवसांशी संबंधित भाग," जो उघडण्यात आला, तो म्हणजे शिनारच्या दोन महान नद्यांजवळ—उलै आणि हिद्देकेल—दानियेलास देण्यात आलेली दृष्टांत. हे दृष्टांत दानियेल अध्याय आठ, वचने तेरा व चौदा, आणि अध्याय अकरा, वचने चाळीस ते पंचेचाळीस यांचे प्रतिनिधित्व करतात. एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचा काळ हा असा इतिहास आहे, ज्यामध्ये ख्रिस्त, स्वर्गीय महायाजक म्हणून, अंतिम पिढीतील निवडलेल्यांना दैवी आणि मानवी अशा नातेसंबंधात अनंतकाळासाठी मुद्रांकित करतो. दानियेल अकरा:४० हे वचन सर्प, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्यातील त्या नातेसंबंधाची ओळख करून देते, जे एकत्र येऊन आता जगाला आर्मगॅद्दोनकडे नेत आहेत; आणि हे पृथ्वीवरील पशूवरील रिपब्लिकनिझमच्या शिंगाच्या इतिहासाद्वारे दर्शविले आहे, जो चाळिसाव्या वचनाच्या इतिहासकाळात बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याप्रमाणे राज्य करतो. चाळिसावे वचन त्याच इतिहासात प्रोटेस्टंटिझमच्या शिंगाच्या इतिहासाची व्याख्या करणाऱ्या शहाण्या आणि मूर्ख यांच्यातील विभाजनाचीही ओळख करून देते, जो इतिहास १७९८ मध्ये सुरू होऊन लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत चालतो.

बायबलमधील सर्व "पुस्तके" प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात "एकवटतात आणि समाप्त होतात," आणि जेव्हा ती एकवटतात, तेव्हा प्रकटीकरणाचे पुस्तक दानिएलच्या पुस्तकाला "परिपूर्ण पूरक" ठरते; आणि "पूरक" या शब्दाचा अर्थ परिपूर्णतेकडे नेणे असा होतो. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात दर्शविल्याप्रमाणे, एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात, शेवटच्या दिवसांत उघड करण्यात आलेल्या दानिएलच्या भविष्यवाण्या परिपूर्णतेला पोहोचविल्या जातात, जेव्हा त्या ओळीवर ओळ अशा रीतीने एकत्र आणल्या जातात, प्रकटीकरण अध्याय अठारामध्ये दर्शविलेल्या इतिहासाच्या रेषेवर; जी एक ते तीन वचनेतील आवाजापासून सुरू होते, आणि चौथ्या वचनातील दुसऱ्या आवाजाने समाप्त होते.

दानिएलाच्या पुस्तकात हिद्देकेल नदीद्वारे दर्शविलेल्या भविष्यसूचक दर्शनाची परिपूर्णता, देवाच्या लोकांच्या शत्रूंच्या बाह्य दर्शनाच्या परिपूर्णतेचे प्रतिनिधित्व करते; हे तेच शत्रू आहेत जे पवित्रस्थान व सैन्य यांना तुडवितात. दानिएलाच्या पुस्तकात उलई नदीद्वारे दर्शविलेल्या भविष्यसूचक दर्शनाची परिपूर्णता, अंतिम निवडलेल्या पिढीवर दैवीत्व आणि मानवत्व यांचे एकीकरण करण्याच्या कराराच्या अभिवचनाची पूर्तता करताना, ख्रिस्त आपल्या लोकांमध्ये प्रकट होण्याच्या अंतर्गत दर्शनाच्या परिपूर्णतेचे प्रतिनिधित्व करते.

पृथ्वीपशूच्या रिपब्लिकन शिंगावर लक्ष केंद्रित करणाऱ्या शिक्कामोर्तबाच्या इतिहासाची सुरुवात 2001 मध्ये पृथ्वीपशूने Patriot Act बोलण्यापासून होते, आणि तिचा शेवट 1798 मधील Alien and Sedition Acts यांनी दर्शविलेल्या त्या बोलण्याने होतो, जे प्रकटीकरण अध्याय तेरामध्ये पृथ्वीपशूने अजगराप्रमाणे बोलणे असे दर्शविले आहे. 1798 मधील Alien and Sedition Acts हे त्या एका रेषेचा शेवट दर्शवितात, जी 1776 मध्ये Declaration of Independence च्या बोलण्याने सुरू झाली. त्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या कालखंडाच्या मध्यभागी, पृथ्वीपशूने 1789 मध्ये Constitution अमलात येईल असे बोलले.

१७७६ मधील बोलणे हे Patriot Act च्या बोलण्याशी सुसंगत आहे, आणि Alien and Sedition Acts हे अमेरिकेतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या इतिहासाच्या मध्यभागी १७८९ शी सुसंगत असे आणखी एक बोलणे असले पाहिजे. प्रकटीकरण अठरा, वचने एक ते तीन, येथील पहिला आवाज न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या गेल्या तेव्हा प्रकट झाल्याचे स्पष्टपणे ओळखले जाते. वचन चारमधील दुसरा आवाज देखील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याप्रमाणे स्पष्टपणे ओळखला जातो. हे दोन्ही आवाज दैवी आवाज आहेत, कारण ते दोन्ही त्या देवदूताचा आवाज आहेत जो आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशमान करणार आहे, ज्याची ओळख Sister White यांनी प्रकटीकरण चौदा येथील पहिला देवदूत अशी करून दिली आहे. येशू हा पहिला देवदूत होता, आणि तो नेहमी एखाद्या गोष्टीचा शेवट तिच्या आरंभीद्वारे दर्शवितो, म्हणून तो तिसराही देवदूत

आहे, जो आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशमान करणारा देवदूत आहे.

पहिला देवदूत प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायातही चित्रित केला आहे; तो ११ ऑगस्ट १८४० रोजी खाली उतरला असे दर्शविले आहे, आणि अशा प्रकारे ११ सप्टेंबर २००१ रोजी देवदूताच्या अवतरणाचे प्रतीक ठरतो. सिस्टर व्हाइट स्पष्टपणे सांगतात की दहाव्या अध्यायात जो देवदूत खाली उतरला, तो “येशू ख्रिस्त यांच्यापेक्षा कमी कोणीही नव्हता.” प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील पहिला आणि दुसरा आवाज, हे ख्रिस्ताचे आवाज आहेत. त्या इतिहासाचे प्रतीक १७७६, १७८९ आणि १७९८ यांनी केले आहे, जेव्हा पृथ्वीवरील पशूने तीन वेळा बोलले. प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील त्या दोन आवाजांच्या मध्ये जो ख्रिस्ताचा आवाज बोलतो, तो म्हणजे त्यांनी प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायात बोललेला आवाज होय.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. आणि त्यांनी स्वर्गातून येणारा एक मोठा आवाज ऐकला, जो त्यांना म्हणत होता, “इकडे वर या.” आणि ते मेघात स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले. प्रकटीकरण ११:११, १२.

जुलै २०२३ मध्ये, स्वर्गातून आलेल्या एका आवाजाने (ख्रिस्ताचा आवाज) अधोलोकातील अथांग खड्ड्यातून आलेल्या नास्तिक अजगराने रस्त्यांमध्ये ठार मारलेल्या त्या दोन साक्षीदारांना उभे करणे आरंभ केले. त्या टप्प्यावर, संयुक्त संस्थानांच्या संविधानाशी संबंधित पत्र एक भविष्यवाणीपर विषय बनले, कारण पुढील आवाजाच्या वेळी, जो १७९८ ने दर्शविला आहे, संविधान पूर्णपणे उलथवून टाकले जाईल. १७७६, १७८९ आणि १७९८ या तीनही सीमाचिन्हांपैकी प्रत्येक, सप्टेंबर ११, २००१, जुलै २०२३, आणि लवकरच येणारा रविवारचा कायदा अशी चिन्हांकित केलेल्या तीन दैवी आवाजांशी अनुरूप आहे.

ही तीन पावले तिसऱ्या धिक्काराच्या तीन पावलांशी जुळतात, ज्यांचे प्रतिनिधित्व ११ सप्टेंबर २००१, ७ ऑक्टोबर २०२३, आणि लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याद्वारे केले जाते, जेव्हा सातवा तुरईनाद, जो तिसरा धिक्कार आहे, “महान भूकंपाच्या” घटकेत अचानक येतो. २०२३ मध्ये, नेबुखदनेस्सराच्या गुप्त प्रतिमेच्या स्वप्नाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, पृथ्वीवरील पशूच्या दोन्ही शिंगांच्या संक्रमणाची सुरुवात झाली. दुसऱ्या अध्यायातील नेबुखदनेस्सराचे स्वप्न हे असे एक गुपित होते, जे केवळ देवच प्रकट करू शकत होता; आणि त्याने ते दानिएलच्या पहिल्या अध्यायात दर्शविलेल्या पहिल्या कसोटीमधून उत्तीर्ण झालेल्यांना प्रकट केले.

पहिल्या अध्यायातील दानिएल आणि पहिले परीक्षण उत्तीर्ण झालेले ते तीन वीर हेच होते, ज्यांनी स्वर्गीय अन्न खाणे निवडले आणि बाबेलच्या आहारास नकार दिला. प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायात योहान ज्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, ते हेच आहेत—जे त्या देवदूताच्या हातातून छोटी पुस्तक घेतात; आणि तो देवदूत दुसरा कोणी नसून स्वतः येशू ख्रिस्तच आहे—आणि त्यामध्ये अंतर्भूत असलेला संदेश ग्रहण करतात. तसेच, योहानाच्या सहाव्या अध्यायातले तेच आहेत, ज्यांनी स्वर्गीय मन्नाच्या देहाचे भक्षण करणे व त्याचे रक्त पिणे निवडले; ज्याला दुसऱ्या वर्गाने नाकारले, आणि म्हणूनच त्यांनी ख्रिस्तापासून दूर वळून घेतले व त्याच्याबरोबर पुन्हा कधीही चालले नाहीत—अध्याय SIX, वचन SIXTY-SIX मध्ये.

त्या ओळीत ख्रिस्त गालीलमध्ये शिकवत होता; “गालील” याचा अर्थ “कडी” किंवा “वळणबिंदू” असा होतो. तेथे त्याने स्वर्गीय मन्नाचा संदेश मांडला, जो त्याच्या शिष्यांनी खावयाचा होता, जसे योहानाने प्रकटीकरण अध्याय दहामध्ये खाल्ले होते, आणि जसे यहजेकलाने अध्याय तिसऱ्यामध्ये, तसेच यिर्मयाने अध्याय पंधराव्यामध्ये खाल्ले होते. प्रकटीकरण अध्याय दहामध्ये योहानाने जेव्हा ते छोटे पुस्तक खाल्ले, तेव्हा योहानाद्वारे दर्शविलेला इतिहास १८४० ते १८४४ या काळातील मिलराइटांचा इतिहास दर्शवित होता; परंतु तो मिलराइटांच्या इतिहासापेक्षा अधिक थेटपणे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करित होता. हे त्या अध्यायात स्पष्ट दिसते, कारण योहानाला छोटे पुस्तक खाण्यास सांगितले गेले तेव्हा त्याला जे निर्देश देण्यात आले होते त्यावरून ते उघड होते.

आणि मी त्या देवदूताकडे गेलो, आणि त्याला म्हणालो, मला ते छोटे पुस्तक दे. आणि तो मला म्हणाला, ते घे, आणि खाऊन टाक; ते तुझ्या पोटाला कडू करील, पण तुझ्या तोंडात ते मधासारखे गोड असेल. प्रकटीकरण 10:9.

त्या वचनात, योहानाला लहान पुस्तक घेऊन ते खाण्यापूर्वीच, त्याने खालेल्या संदेशामुळे कोणता अनुभव निर्माण होईल हे पूर्वसूचित करण्यात आले होते. मिलरवादी लोकांना त्यांच्या भविष्यवाणीच्या इतिहासरेषेतील योहानाच्या प्रतीकात्मकतेची ऐतिहासिक पूर्तता होत असताना त्या कडू-गोड अनुभवांची पूर्वकल्पना नव्हती. परंतु एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना आधीच सांगितले गेले आहे, आणि त्यांना ते जाणणे आवश्यक आहे. योहान जेव्हा पहिल्या देवदूताच्या चळवळीचा इतिहास किंवा तिसऱ्या देवदूताचा इतिहास यांपैकी कोणताही इतिहास प्रतिपादित करतो, तेव्हा तो संदेश दोन प्रकारचे उपासक निर्माण करतो, आणि नंतर तो कडू निराशेने समाप्त होतो. यिर्मयाने जेव्हा लहान पुस्तक खाल्ले, तेव्हा त्याने “उपहास करणाऱ्यांच्या सभेशी” संगत करण्यास नकार दिला.

मी थट्टेखोरांच्या सभेत बसलो नाही, आणि आनंदही मानला नाही; तुझ्या हातामुळे मी एकटाच बसलो; कारण तू मला संतापाने परिपूर्ण केले आहेस. यिर्मया 15:17.

जेव्हा येहेज्केलाने ते लहान पुस्तक खाल्ले, तेव्हा त्याला इस्राएलाच्या घराण्यातील बंडखोरांना तो संदेश द्यावा असे सांगण्यात आले; परंतु ते ऐकणार नव्हते.

पुढे तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, तुला जे आढळेल ते खा; हा ग्रंथपट खा, आणि जाऊन इस्राएलच्या घराण्याशी बोल.... पण इस्राएलचे घराणे तुझे ऐकणार नाही; कारण ते माझेही ऐकणार नाहीत; कारण इस्राएलचे सर्व घराणे निर्लज्ज व कठोरहृदयी आहे. येहेज्केल 3:1,7.

जेव्हा ख्रिस्ताने गालील येथील आपल्या गृह-मंडळीसमोर स्वर्गीय भाकर, म्हणजे त्याचे देह आणि त्याचे रक्त, अर्पण केले, तेव्हा जो वर्ग दूर वळून गेला तो पुन्हा कधीही त्याच्याबरोबर चालला नाही; आणि हे सहाय्या अध्यायात, सहासष्टाव्या वचनात घडले, ही गोष्ट दर्शविते की ते खाणे हे तीन टप्प्यांच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेतील पहिले पाऊल आहे, जी देवदूताच्या अवतरणाने आरंभ होते. दुसरी परीक्षा ती आहे जिथे दोन वर्ग प्रकट होतात—मग ती येहेज्केल आणि इस्राएलच्या कठोरहृदयी घराण्याचा विरोधाभास असो, किंवा अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभीच्या आणि अंतिम काळातील शहाण्या व मूर्ख कुमारिका असोत, किंवा यिर्मया आणि थट्टेखोरांच्या सभेतील विरोध असो, किंवा दानिएल आणि तीन श्रेष्ठ पुरुष यांचा दानिएलच्या दुसऱ्या अध्यायातील बाबेलच्या ज्ञानी पुरुषांशी असलेला विरोधाभास असो.

योहान अध्याय सहाच्या अनुक्रमात, गालील येथे आगमन म्हणजे ११ सप्टेंबर, २००१ होय. देह खाण्याचा आणि रक्त पिण्याचा संदेश हा असा इतिहास आहे की जो अखेरीस लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याकडे नेतो. “तुम्ही जे खाता तेच तुम्ही आहात,” जसे अध्याय एकामध्ये दानिएल आणि त्याचे तीन सहकारी यांच्याद्वारे दर्शविण्यात आले आहे, तसेच योहान सहामध्ये ज्यांनी ख्रिस्ताचा देह खाणे आणि त्याचे रक्त पिणे निवडले, ते त्यांनी जे खाल्ले त्याच्याच प्रतिमेसारखे झाले. ते ख्रिस्ताच्या प्रतिमेसारखे झाले, तर जो दुसरा वर्ग वळून गेला आणि ख्रिस्ताबरोबर पुढे चालला नाही, त्याने पशूची प्रतिमा प्रकट केली. एक वर्ग सृष्टीकर्त्याची प्रतिमा होता, तर दुसरा सृष्टीची प्रतिमा होता. योहान अध्याय सहा ११ सप्टेंबर, २००१ ला “गालील” या शब्दाचा अर्थ अधिक जोडतो, कारण त्याचा अर्थ “कडी” असा आहे; अशा रीतीने तो शिष्यांसाठी वळणबिंदू चिन्हांकित करतो. ते स्वर्गीय आहाराकडे वळतील की बाबेलच्या आहाराकडे? भविष्यवाणीतील वळणबिंदूवरच ख्रिस्त पुढील काळासाठीचा प्रकाश प्रकट करतो, जसे २००१ मध्ये त्याच्या अवतरणाद्वारे दर्शविण्यात आले, जेव्हा पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशमान झाली.

“गतकाळाच्या इतिहासातून शिकण्यासारखे धडे आहेत; आणि यांकडे लक्ष वेधले जाते, जेणेकरून सर्वांना हे समजू शकेल की देव आजही त्याच मार्गांनी कार्य करीत आहे, ज्याप्रमाणे तो नेहमीच करीत आला आहे. त्याचे कार्य आणि राष्ट्रामधील त्याचा हात आजही तसाच दिसून येतो, जसा तो सुवार्ता प्रथम एदेनमध्ये आदामाला घोषित करण्यात आली त्या वेळेपासून सदैव दिसत आला आहे.

“राष्ट्रांच्या आणि मंडळीच्या इतिहासात काही असे कालखंड असतात की जे वळणबिंदू ठरतात. देवाच्या दैवी व्यवस्थेने, जेव्हा हे विविध संकटसमयी येतात, तेव्हा त्या काळासाठीचा प्रकाश दिला जातो. तो स्वीकारला गेला, तर आध्यात्मिक प्रगती होते; तो नाकारला गेला, तर आध्यात्मिक अधोगती आणि संपूर्ण नाश यांचा परिणाम होतो. प्रभूने आपल्या वचनात सुवार्तेचे आक्रमक कार्य भूतकाळात जसे चालविले गेले आहे, तसेच ते भविष्यकाळातही, अंतिम संघर्षापर्यंत कसे चालेल, हे उघड केले आहे; त्या वेळी सैतानी शक्ती आपली शेवटची अद्भुत हालचाल करतील.” Bible Echo, August 26, 1895.

देव नेहमी भूतकाळातील इतिहासाच्या त्याच रेषांवर कार्य करतो, आणि तो कधीही बदलत नाही. “वळणबिंदू” (गालील) असतात, जे “संकटबिंदू” असतात; आणि त्या “वळणबिंदूवर” “त्या वेळेसाठीचा प्रकाश दिला जातो.” एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या कालखंडासाठीचा प्रकाश 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी आरंभ झालेल्या संकटबिंदूवर दिला गेला. जर तो प्रकाश “स्वीकारला गेला, तर आध्यात्मिक प्रगती होते; जर तो नाकारला गेला, तर आध्यात्मिक अवनती आणि विश्वासभंग त्यानंतर येतात.” तो प्रकाश उपासकांचे दोन वर्ग निर्माण करतो. वळणबिंदूनंतर येणारा प्रकाश त्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो जो उपासकांचे दोन वर्ग निर्माण करतो.

दानिएलच्या दुसऱ्या अध्यायात दुसरी परीक्षा चित्रित केली आहे; हीच ती परीक्षा आहे जी पहिल्या अध्यायातील आहाराच्या परीक्षेनंतर येते. दानिएलच्या पहिल्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात, यहुदा नुकताच नबुखदनेस्सरकडून जिकला गेला होता, आणि तो मग बायबल भविष्यवाणीतील पहिले राज्य ठरला. तो राष्ट्रांच्या इतिहासात तसेच मंडळीच्या इतिहासातही एक वळणबिंदू होता; तो एक महान संकटकाल होता, आणि त्या वेळी आहाराच्या परीक्षेचा प्रकाश देण्यात आला. दानिएल आणि ते तीन मान्यवर त्या परीक्षेत उत्तीर्ण झाले, आणि नंतर दुसऱ्या अध्यायात त्यांनी पुन्हा त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व केले जे दुसऱ्या परीक्षेत उत्तीर्ण झाले. दुसरी परीक्षा एका गुपिताविषयीची परीक्षा होती, जे कोणत्याही मनुष्याला, नबुखदनेस्सरलाही, माहीत नव्हते.

परीक्षेचे प्रतीक म्हणजे नबुखदनेस्सराच्या स्वप्नातील प्रतिमा होती. ती अशा प्रतिमेबाबत जीवन-मरणाची परीक्षा होती, जी कोणालाही ठाऊक नव्हती. त्या प्रतिमेने बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांची ओळख पटवली, आणि दानियेलाच्या सातव्या व आठव्या अध्यायांत दानियेल दोनमधील तीच राज्ये पशूंच्या रूपाने दर्शविली आहेत. नबुखदनेस्सराची परीक्षा ही “पशूंच्या प्रतिमेची” परीक्षा होती, जी शेवटच्या दिवसांत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळात घडते.

अंतकाळात, दानिएल व तीन श्रेष्ठ पुरुष यांच्याद्वारे दर्शविलेल्या देवाच्या लोकांसाठी पशूंच्या प्रतिमेची उभारणी ही महान कसोटी आहे. मुद्रांकित होण्यापूर्वी त्यांना जी परीक्षा उत्तीर्ण करावयाची आहे ती हीच आहे; म्हणून हा मुद्रांकन-परीक्षेचा संदेश असा आहे की, तो किंवा तर अशा एका वर्गाची निर्मिती करतो जो देवाचा शिक्का प्राप्त करतो आणि देवाची प्रतिमा प्रतिबिंबित करतो, किंवा अशा एका वर्गाची निर्मिती करतो जो पशूचा शिक्का प्राप्त करतो, आणि म्हणून पशूची प्रतिमा प्रतिबिंबित करतो. दानिएलच्या दुसऱ्या अध्यायात पशूंच्या प्रतिमेचा संदेश त्या इतिहासकाळापर्यंत मुद्रांकित ठेवण्यात आला होता, जेव्हा तो जीवन-मरणाचा प्रश्न बनला. नबुखदनेस्सराच्या प्रतिमेचा अर्थ मिलेराइटांनी योग्य रीतीने समजला होता; परंतु मुद्रांकनाच्या इतिहासात नबुखदनेस्सराच्या प्रतिमेशी संबंधित एक गुप्त सत्य उघड केले जाते, पण केवळ त्यांनाच, ज्यांनी वळणबिंदू आला तेव्हा खाल्ला जाणारा संदेश स्वीकारला होता.

ते अन्न म्हणजे प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूत उतरला तेव्हा सुरू झालेला उत्तरवृष्टीचा संदेश होय, आणि उत्तरवृष्टीचा संदेश म्हणजे ओळीवर ओळ ही पद्धतशास्त्र होय. ते सत्य ग्रहण केल्यावाचून, पशूंच्या प्रतिमेच्या निर्मितीचा गुप्त संदेश पाहता येऊ शकत नाही.

एलेन व्हाईट यांना “स्पष्टपणे दाखविण्यात आले की, पशूंच्या प्रतिमेची स्थापना कृपाकाल संपण्यापूर्वी होईल.” दानियेल दोनमधील पशूंच्या प्रतिमेच्या स्थापनेचा संदेश त्या प्रतिमेच्या अशा एका स्थापनेचे प्रतिनिधित्व करतो, जी केवळ त्या इतिहासातच दिसून येणार होती जो “वळणबिंदू” नंतर पुढे आला, जेव्हा तेव्हा प्रकाश देण्यात येणार होता.

आता नबुखदनेस्सराच्या प्रतिमेबद्दल जे समजले जाते ते असे की, तिने केवळ बायबल भविष्यवाणीतील पहिली चार राज्येच ओळखून दिली नाहीत, तर तिने सर्व आठ राज्ये ओळखून दिली; आणि त्या समजुतीमुळे प्रतिमा-पशूची एक नवी स्थापना प्रकट होते.

ते सत्य असे ओळखून देते की आठवा पशू हा सातांपैकीच आहे; आणि पुढे ते असेही ओळखून देते की युनायटेड स्टेट्स, जे प्रथम पशूची प्रतिमा निर्माण करते आणि त्यानंतर संपूर्ण जगालाही तसे करण्यास भाग पाडते, त्या प्रतिमेचा ज्या पशूवरून नमुना घेतला आहे त्याचे भविष्यसूचक वैशिष्ट्य स्वतःत धारण करील. त्या प्रतिमेत हेही समाविष्ट आहे की तो आठवा आहे, जो सातांपैकीच आहे; आणि ख्रिस्ताच्या तीन स्वरांच्या इतिहासात तो ११ सप्टेंबर, २००१ या वळणबिंदूची, २०२३ मधील त्या स्वराची—जो दोन साक्षीदारांच्या मृत, कोरड्या हाडांना त्यांच्या पायांवर उभे राहण्यास बोलावतो—आणि बाबेलमधून बाहेर पडण्याच्या हाकेच्या स्वराची खूण करित आहे.

२०२३ चा आवाज हा असा आवाज आहे जो नबुखदनेझराच्या प्रतिमेचे रहस्य आणि ती केव्हा बोलते हे ओळखतो.

११ सप्टेंबर २००१ हा तेथे सुरू होणारा आणि १८ जुलै २०२० रोजी समाप्त होणारा कालखंड दर्शवितो. अकराव्या अध्यायातील दुसऱ्या आवाजाचा कालखंड १८ जुलै २०२० पासून सुरू होऊन, लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यातील तिसऱ्या आवाजापर्यंत पोहोचतो. १८ जुलै २०२० रोजी सुरू होणाऱ्या या दुसऱ्या कालखंडात ३ नोव्हेंबर २०२० हा मार्गचिन्ह आणि ६ जानेवारी २०२१ हा मार्गचिन्ह यांचा समावेश आहे, जेव्हा ज्यांनी त्या दोन साक्षीदारांना ठार मारले होते त्यांनी आनंद करण्यास व एकमेकांना भेटवस्तू पाठविण्यास सुरुवात केली; आणि त्यात जुलै २०२३ चाही समावेश आहे, जेव्हा अरण्यातील आवाजाने सातव्या कर्ण्याचा इशारा ध्वनित करण्यास सुरुवात केली.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“खेबार नदीच्या काठी, यहेज्केलाने उत्तरेकडून येत असल्यासारखे दिसणारे एक वावटळ पाहिले, ‘एक मोठा मेघ, आणि स्वतःमध्ये गुंडाळणारी अग्नी, आणि त्याच्या सभोवताली तेज होते, आणि त्याच्या मध्यातून अंबराच्या रंगासारखे काहीसे दिसत होते.’ एकमेकांना छेद देणारी अनेक चाके चार सजीव प्राण्यांद्वारे चालविली जात होती. या सर्वांच्या फार वर ‘सिंहासनाच्या साम्याचे दर्शन होते, जणू नीलमणीसारख्या दगडाचे स्वरूप: आणि त्या सिंहासनाच्या साम्यावर त्याच्या वरती मनुष्याच्या स्वरूपासारख्या दर्शनाचे साम्य होते.’ ‘आणि करूबांच्या मध्ये त्यांच्या पंखांखाली मनुष्याच्या हाताचे स्वरूप दिसत होते.’ यहेज्केल १:४, २६; १०:८. त्या चाकांची रचना इतकी गुंतागुंतीची होती की प्रथमदर्शनी ती गोंधळलेली भासत होती; परंतु ती परिपूर्ण सुसंगतीने चालत होती. करूबांच्या पंखांखालील हाताने धारण व मार्गदर्शित केलेले स्वर्गीय प्राणी ही चाके चालवित होते; त्यांच्या वर, नीलमणीच्या सिंहासनावर, सनातन परमेश्वर विराजमान होता; आणि सिंहासनाभोवती इंद्रधनुष्य होते, दैवी कृपेचे प्रतीक.”

“जसे चाकांसारख्या गुंतागुंतीच्या हालचाली करूबांच्या पंखांखालील हाताच्या मार्गदर्शनाखाली होत्या, तसेच मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीचे संचालन दैवी नियंत्रणाखाली आहे. राष्ट्रांच्या कलह आणि गोंधळाच्या मध्येमध्ये, जो करूबांवर विराजमान आहे तो अद्याप पृथ्वीच्या व्यवहारांचे मार्गदर्शन करित आहे.

“ज्या राष्ट्रांनी एकामागून एक आपल्या नेमून दिलेल्या काळात आणि स्थानी अधिष्ठित होऊन, स्वतः ज्याचा अर्थ जाणत नव्हती अशा सत्याची अचेतनपणे साक्ष दिली, त्यांचा इतिहास आपल्याशी बोलतो. प्रत्येक राष्ट्राला आणि आजच्या प्रत्येक व्यक्तीस देवाने आपल्या महान योजनेत एक स्थान नेमून दिले आहे. आज मनुष्य आणि राष्ट्र, जो कधीही चूक करित नाही त्याच्या हातातील लंबसूत्राने मोजली जात आहेत. सर्वजण आपल्या स्वतःच्या निवडीने आपले भविष्य ठरवीत आहेत, आणि देव आपल्या उद्देशांच्या सिद्धीसाठी सर्व गोष्टींवर अधिराज्य गाजवीत आहे.”

“महान ‘मी आहे’ याने आपल्या वचनात जी इतिहासरेषा ठरवून दिली आहे, भविष्यवाणीच्या साखळीत कडीमागून कडी जोडत, भूतकाळातील अनंतकाळापासून भविष्यकाळातील अनंतकाळापर्यंत, ती आपल्याला सांगते की आज युगांच्या प्रवाहात आपण कोठे आहोत, आणि येणाऱ्या काळात काय अपेक्षित असू शकते.

भविष्यवाणीने आतापर्यंत जे काही घडून येईल असे पूर्वीच सांगितले होते, ते सर्व इतिहासाच्या पानांवर स्पष्टपणे उमटलेले आहे; आणि जे काही अद्याप येणे बाकी आहे, तेही आपल्या क्रमाने पूर्ण होईल, याची आपण खात्री बाळगू शकतो." Education, 177, 178.